

Vastaavalta päätoimittajalta

Aloittaessani tämän tekstin kirjoittamista huomaan mieltiväni lukijoitamme. Kukahen tätä lukee? Missä tilanteessa? Miten mukautuisin kielialueeseen niin, että lukija koukuttuisi ja haluaisi jatkaa lukemistaan?

Huomaan mieltiväni nykyajan kirjoittamista snäppäilyä, svaippaamista, riilssejä, stooreja ja nopeasti vaihtuvia kuvia... jaksako kukaan lukea lehteä, tekstejä, artikkeleita saati pääkirjoituksia. Vieläpä täällä journalissa, jossa ei vilku eikä vilise mikään.

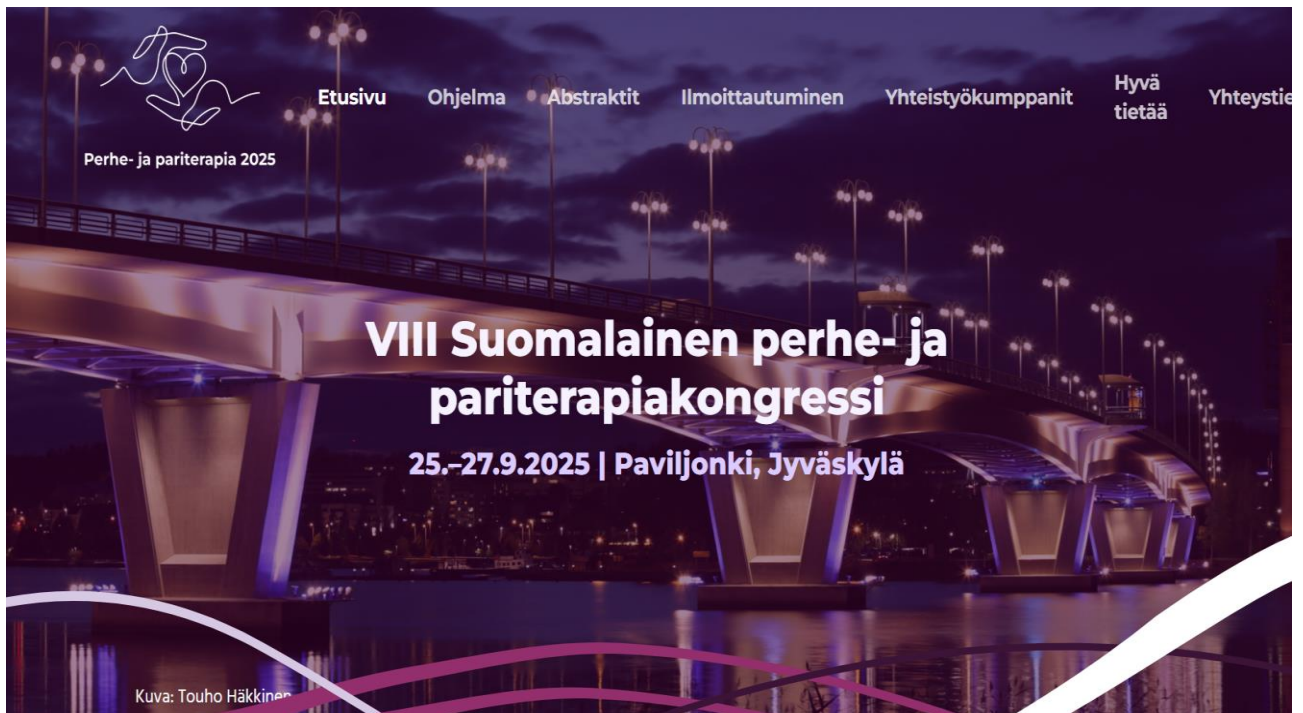
Päätoimittajamme odottavat palautetta lehdestämme. Sitä ei juurikaan tule. Ja itsekin huomaan, että tosiaan – eipä kukaan ole koskaan mitään minullekaan sanonut. Voidaanko tästä olettaa, että en ole tavoittanut emotionaalisesti ketään? Jos kirjoitukseni herättäisi tunteen – puolesta tai vastaan, niin joku saattaisi jotain kommentoidakin. Pitäisikö alkaa herättää tunteita perhe- ja pariterapian kentässä. Kokeillaan.

Innostusta- sitä puhkun ja puhisen: ”Ei tässä maailman pirstaloituneessa ajassa ole muuta kriiseissä auttamisen vaihtoehtoa kuin suhdeperusteiset systeemiset lähestymisen tavat – pakko kutsua ihmisten omat verkostot resursseiksi systeemin sortuessa.” Hurmosta hihkun: ”Herätkää hyvät ihmiset näkemään perhe- ja pariterapian voima ja mahdollisuudet – minne tämä unohtui terapiatakuustakin!” Toiveikkuutta tuuttaan: ”Kongressissa Jyväskylässä tärytetään maailmoille sellainen määrä osallistujia, turvaa ja tietoa, että puntti tutisee navigaattorin tekijöillä, jotka ovat unohtaneet kompassoida perheterapeutitiset interventiot.” Äimistystä lataan: ”Ajattelitteko tosiaan, että lapsen ongelmiin ja oireisiin

keskittymällä parisuhdettanne riivaavat ylisukupolviset kiintymyssuhdeperusteiset taakkasiirtymät ratkeavat?”

Ehkä päätän tähän tämän tunnehurvittelun, sillä seuraavat lausumat saattaisivat siirtyä jo provokaation asteelle.

Senpä vuoksi keskityn olennaiseen ja kutsun sinut ilmoittautumaan ja saapumaan Jyväskylään 25–27.9.25 Perhe- ja pariterapiakongressiin. Ihan parasta kun tulet, vahvistat yhteyttä itseesi ja yhteisöömme. Tarvitsemme jokaisen äänen, voiman ja laadun. Yhdessä olemme vahvemmat.

Maailman käsittämättömässä tilanteessa uskoa rakkauteen ja toivoon ylläpitäen,

Vastaava Pään Toimittaja Pihlajan Tanja

